

Év végéhez közeledve mind inkább tényyszerűvé válik idei munkánk eredménye, és egyre pontosabban körvonalazódik, hogy milyen nagyságrendű a feladat, mely a 2015-ös esztendőben vár ránk. Ma már biztosan látjuk, hogy 2014-ben a kitűzött terveket maradéktalanul megvalósítottuk – megfelelően az új tulajdonosi joggyakorló elvárásainak is. Pedig nehézségekbe idén is jócskán ütköztünk. A soha nem látott mennyiségű csapadék komoly feladat elé állította cégünket mind az erdőfelújítási, mind a fakitermelési, mind pedig a szállítási, értékesítési folyamatok szervezése és végrehajtása terén.

Vadgazdálkodásunkban beállított minőségi szemlélet várakozásainknak megfelelő eredményeket produkált. Tízennyolc 10 kg trófeatömeget meghaladó gim bika került terítékre szeptemberben és minden idők legnagyobb trófeatömegű dám bikáját is sikerült terítékre hozni Lábod-

Tisztelt Kollégáim!

don azzal, hogy közben csökkenő az abnormális fejlődésű trófea a vadállományban. Várhatóan a lelövési tervek maradéktalan végrehajtása is teljesül, melyre a jövőben is kiemelt figyelmet fordítottunk.

Fafeldolgozási ágazatunk kilábalta a válság okozta problémákból, ma már jelentősen járul hozzá eredményességünkhöz.

Elköteleztünk vagyunk a közjóléti tevékenységünk minőségi színvonalának emelése terén. Eredményeink itt is kiemelkedőek. A tavaly megkezdett erdei pihenőhely felújítások idén tovább haladtak. Elmondhatjuk, hogy mára Balatonföldvártól Barcsig, Ágneslaktól Vörösmalmig kultúrált körülményeket tud Társaságunk az erdőbe látogatók számára biztosítani.

Beruházásaink jelen évben javarészt megvalósulnak és reményeink szerint a jövő év

elején átadásukra is sor kerül. Ezzel cégünk életének legnagyobb volumenű beruházási időszakán leszünk túl.

Társaságunk székházának átépítési munkálatai miatt immár egy éve, hogy a Magyar Közút Somogy megyei Igazgatóságának épülete ad otthont a vállalat központi szervezeti egységének. A költözés és a vele járó átállás zökkenőmentesen, fegyelmetten zajlott le, amiért külön köszönet illeti a lebonyolítást szervező és abban résztvevő kollégákat!

Az adminisztratív személynél jelentős többletfeladatot oldott meg a tulajdonosváltást követő átvilágítás, az azzal kapcsolatos adatszolgáltatás valamint az Állami Számvevőszéki vizsgálat kapcsán, melyért külön köszönet illeti az érintetteket!

Működésünkben továbbra is a foglalkoztatáspolitikai el-

várásoknak megfelelően teljesítünk.

Sikeres a közfoglalkoztatásunk és a jövőben nyíló turisztikai objektumok szerény mértékkel, de teremtenek új munkahelyeket. Javában zajlik a szociális tűzifa program, és töretlen az érdeklődés a rezsisökkentési program keretében vásárolható tűzifa iránt, így e téren is sikerrel tettünk eleget a kormányzati elvárásoknak.

Már idén is jelentős többletfeladatot jelentett, de 2015-ben kiemelt súlyú a – 22 év után ismét Kaposvárott rendezendő – 146. OEE Vándorgyűlés szervezése, lebonyolítása, mellyel maradandó módon kívánjuk munkánkat, elért eredményeinket bemutatni.

Minden kollégámnak köszönöm az évben tanúsított pontos és fegyelmezett munkát! Békés Ünnepet és Sikerekben Gazdag Új Évet kívánok a munkában és a családban egyaránt!

Barkóczy István

Az idők nagy tanúi

(Fotó: Valent Sándor)

Somogytúr és Gyugy községek határán, a somogytúri oldalon, egy erdei út mellett, cseres-hársas-gyertyánosok környezetében él a képen látható gyönyörű barkócaberkenye. A 18 méter magas fa mellmagassági kerülete 225 centiméter. A teljesen egészséges fa erőteljesen balra csavarodó a törzse nem sokkal a három méteres magasság felett kétfelé ágazik.

Valent Sándor kerületvezető erdész elmondta, hogy a fa már a kerületbe kerülésekor felkeltette az érdeklődését, és azóta figyeli a „gyarapodását”. Jó tíz éve egy fölé igyekvő

cser törzset kellett a közeléből eltávolítani, hogy szabadon maradjon.

A kerületben viszonylag gyakori a barkócaberkenye. A szomszéd erdőrésztben is található egy szép példány, melynek a mellmagassági kerülete 150 centiméter és 8 méteres hengeres, ágtszta törzse van. Úgy gondolom, hogy évtizedek múlva az esztétikai és méretbeli jellemzőket nézve ez is figyelemre méltó törzs lehet. De a sok és szép turbánliliomról híressé vált erdőrészt szomszédságában is található négy szép barkócafa.

Lábod történetének legnagyobb dámbikája!

Az elmúlt lapszamban beszámoltunk arról, hogy az idei szarvasbőgési szezon kiemelkedő gim trófeákkal zárult. Most arról adhatunk hírt, hogy a folytatás nem maradt el. Október 21-én a lábodi vadászterületen sikerült terítékre hozni Lábod történetének legnagyobb dámbikáját. Az 5,33 kilogramm tömegű trófea, 200,20 IP pontot ért el.

Ács Kornél, a Lábodi Vadászterület fővadásza elmondta, hogy ezt a bikát tavaly is itt látták barcogni, amikor sikerült róla fényképeket is készíteni. „Akkor úgy ítéltük meg, hogy a bika még nem löhető, és egy évet még kell várni vele. Az idei barcogáskor, egy délután megközelítettük

a barcogóhelyet. A bika kinn volt már a szokásos helyén, és egy elég hosszadalmas cserkélés után a közelébe kerültünk. Akkor célzóbotról, kb. 80 méterről sikerült terítékre hozni.”

A szerencsés vadász cégünk egyik svájci visszatérő vendége volt.

(Fotók: Horváth Mihály)

Szilveszter éjjelén

Szilveszter éjjel köd ült rá
A lámpafényes térre.
Tűzijáték felvillanó sercegéssel
Szétterült, majd leesett a földre.

Az ablakból bámulom
Merengőn ezt a csendből
Kiáltó esti képet.
Az elmúlt órák, napok
Mozdulatlanságát
Az emlékek tárházába zárom.

Homlokomat a hideg üveghez támasztom
Az anyag bölcsességét agyamban átírom:
Nincs igazi öröm és mindent
Elemészto bánat,
Nincs jó kérdés és tökéletes válasz.

Büki Imre

MÉDIA ÉPÍTÉSZETI KÜLÖNDIJ!

Idén tizedik alkalommal hirdették meg a Média Építészeti Díja pályázatát, mely Magyarország egyedi és rendhagyó kortárs építészeti eseménye. A 124 pályamű között cégünk „Az égbolt védelméért - Csillagpark a Zselicben” című pályázat kapcsán vált érdekeltté, melyet az Erdélyi-Gáspár Judit és Erdélyi Róbert építészmérnök (képünkön) tervezőpáros jegyzett. A pályázat benyújtásakor jó helyezésben reménykedhettünk, mivel szakmai oldalról is jó véleményeket kapott a terv. Zárásakor azonban szinte hitegethettünk arról, hogy még a „dobogóra” sem léphetett fel a tervező páros. Azzal, hogy internetes közönségsvotálás döntött valószínűsíthető, hogy a versenytársak nagyobb sikerrel mozgósították szavazóikat.

A hivatalos eredményhirdetést követően meglepetésként tudtuk meg: különdíjat kapott a Zselici Csillagpark Projekt! Méghozzá a nyilvánvaló szimpátiázavazás helyett a három szakmai különdíj egyikét nyerte meg! Az egyik építőipari cég – az Austrotherm Kft. – különdíjáról, az Energiahatékonysági Különdíjról van szó, melyet egy szakmai zsűri szavazott meg.

(folytatás a 2. oldalon)

MÉDIA ÉPÍTÉSZETI KÜLÖNDÍJ!

(folytatás az 1. oldalról)

Erdélyi-Gáspár Judit az in-doklásról elmondta, hogy az „ítészek” döntésükkor nem azt nézték elsősorban, hogy milyen gépészeti megoldásokat terveztünk (bár egyértelműen számíthatott a sok megújuló energiaforrás felhasználása), vagy hogy milyen vastag hőszigetelést építünk be (természetesen ezt is a korszerű elvárásoknak megfelelően méreteztük). Az átadón elhangzott, hogy az egész épületre nézve értékelték a környezettudatosságot (zöldtető tervezése, a környezetbe való illeszkedés, a fényszennyezés figyelembevétele és fontosságára való felhívás, hőszivattyús energia-termelés, szűrkevíz felhasználás, stb.), és ugyanolyan fontos szempont volt, hogy egy építészeti érték, jó, szép épület mellé tegyék a nevéket, mert a

kettő együtt fontos, és sokszor nehéz összehozni.

Hiszünk benne, hogy a projekt szempontjából sokat számít ez a díj és a díjjal együtt járó nyilvánosság, a közvetett reklám. Az Austrotherm cég marketing vezetője mondta, hogy ők is reklámozni fogják a saját felületeiken, és az eredményhirdetésekor a média és a szakma köreiben újabb nyilvánosságot kapott a Zselici Csillagpark. Azt is megtudtuk a cégvezetőtől, hogy a nemzetközi zsűri osztrák tagja a díj átadása után személyesen azt mondta neki, örül, hogy díjat kaptunk, dicsérte a tervet és a projektet.

Sokunk közös munkája és rengeteg előkészület vezetett idáig, és még meg sem épült a csillagvizsgáló. Kívánok sok erőt és kitartást minden résztvevőnek a megvalósulásig, és hogy majdan a működő épü-

let/intézmény is még több jó véleményt hozzon, és sok elégedett látogatót és dolgozót szolgáljon ki.

Ez a szép eredmény külön öröm Társaságunk számára is. A környezettudatosság a projekt születésekor is fő vezérelvként munkált bennünk, így a Csillagpark születésekor a beruházó minden eszközt megragadott, hogy a lehető legkisebb ökológiai

lábnyomot hagyjon. A napenergia kivételével minden környezeti tényezőt figyelembe vettünk a hatékony működés érdekében. Természetesen a lehetőség adott a napsugárzás kihasználására is, mely irányban koncepciótervek kidolgozása folyamatban van. Gratulálunk a tervező házaspárnak és nagy izgalommal várjuk a kapunyitást!

Ihárosi Péter

Tisztújítás az OEE-nél

2014. november 28-án tartotta tisztújító közgyűlését az Országos Erdészeti Egyesület küldöttgyűlése. Ez alkalomból választották meg az OEE elnökét, Elnökségét, valamint az Ellenőrző Bizottságot. A következő négyéves időszakra ismétlenül Zambó Péternek szavazott bizalmat a küldöttgyűlés.

Fotó: Nagy László

Az elnökség tagjai: Kiss László – általános alelnök, Andrácsiné

dr. Ambrus Ildikó – technikus alelnök, Mocz András – magánerdős alelnök, dr. Oroszi Sándor – az Erdészeti Lapok szerkesztő bizottságának elnöke, valamint a hat régió-

képviselő, közöttük a Dél-Dunántúli régiót kollégánk, Spingár Péter képviseli.

Az újonnan megválasztott Ellenőrző Bizottság elnöke Bak Julianna, tagjai: Ferenczi

Tamás, Kolozsári Ákos, Kovácsné Schultheisz Margit, valamint Vaspöri Eszter.

Az új elnökség 2015. január 1-ével veszi át hivatalát, addig a leköszönő elnökség ügyvivőként folytatja a működést, és előkészíti az átadás-átvételt.

A küldöttek döntöttek még a 2015. évi tagdíjról, amelyet az elnökség javaslata alapján, az alacsony inflációra való tekintettel nem változtatnak.

Így az aktív dolgozók évente 9600, a nyugdíjasok 3600, míg a tanulók és határon túli tagok 1200 forint tagdíjat fizetnek a 2015-ös évben is.

Kancellár az egyetemen

2014. július 9-én a parlament elfogadta az egyes oktatási tárgyú törvények módosításáról szóló 2014. évi XXXVI. törvényt, amely jelentősen módosította a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény előírásait. A változások között szerepel a felsőoktatási intézményeket érintő kancellári rendszer létrehozása. A kinevezett kancellárok feladata az egyetemek gazdálkodásában az állam, mint fenntartó érdekeinek a képviselete.

A rendelkezésre álló források felhasználásával biz-

tosítania kell a felsőoktatási intézmény alapfeladatainak ellátását. Ezen felül – az oktató, kutató, tanár jogállású személyek kivételével – az intézményben foglalkoztatott alkalmazottak felett munkáltatói jogkört gyakorol, és gondoskodik a gazdasági vezetői feladatok ellátásáról.

A Nyugat-Magyarországi Egyetem kancellárjává dr. Dinnyés Álmós műszaki és vállalati kockázati menedzsert, a győri Széchenyi István Egyetem adjunktusát nevezték ki, aki november 15-én kezdte meg a munkáját.

Trófeamustra a SEFAG Zrt.-nél

Az igazán sikeres bőségi szezon lezárásaként került sor október 17-én a hagyományos trófeamustrára. A Lábodi Vadászerdzset látta vendégül a Nagysallér Vadászház és Ökoturisztikai Centrumnál megrendezett 99 gím és 25 dám bika trófeáját felvonultató – szemlén az érdeklődőket.

A 2014. szeptember hónapban a SEFAG Zrt. nyolc vadászterületén összesen 131

gím bika került terítékre. A trófeák átlagtömege 7,76 kg volt. A legnagyobb tömegű trófea 13,34 kg-ot és 238,92 C.I.C. pontot ért el (Szántód - Kereki). A bikák bíralt korának átlaga 8,1 év!

A 131 bikát kitevő teríték 70%-a, 92 lett érmes. Az érmes trófeák átlagtömege 8,77 kg, átlagkoruk 9,1 év, átlagpontszámuk kb. 195 C.I.C. pont volt, ami ezüstéremnek felel meg.

KÖNYVISMERTETŐ Erdőfeltárás Somogy megyében

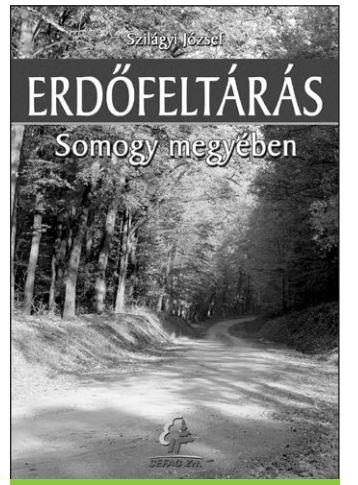
Szép kivitelű, tartalmas könyv jelent meg a napokban a SEFAG Zrt. és az OEE Feltárási Szakosztályának jóvoltából. A szerző, Szilágyi József Bedő Díjas erdőmérnök, a SEFAG egykori műszaki osztályvezetője.

Úgy gondolom, Józsi Bácsit nem kell bemutatni az olvasóinknak. Azon keveseknek akik mégsem ismerték – többnyire a fiatal generáció tagjainak – azért röviden megteszem. Ahogy ő szokta mondani, a fátlan Alföldön született. Az „erdőt” számára szülőföldjén tucatnyi akácfa jelentette – bükkfát húszéves korában, Sopronban látott először. Erdőmérnöki diplomáját megszerelve, 1948-ban Kaposváron talált állást a Földhivatalnál, majd fél év után sikerült cégünk jogelődjénél elhelyezkednie, és itt dolgozott folyamatosan, a nyugdíjba vonulását is további négy évvel megfejelve. A folyamatosság arra is értendő, hogy egész, negyvenéves pályafutását műszaki területen töltötte. Bár a műszaki terület magába foglalja a faipart, a gépesítést, az energetikát is, azonban számára az erdőfeltárás volt a kiemelt feladat.

Írása szerint kezdetben az erdőfeltárás szinte teljes egészében az erdei vasutat jelentette – 1945-ben, az erdei vasúti vonalak 163,9 kilométer hosszban hálózták be a somogyi erdőket. Ekkor még épített feltáróút szinte nem volt, és csak később – saját rezsisben indultak az útépitések. A korszerűsödő gazdálkodáshoz bizony szükség volt az erdei utakra. A műszaki-aknak számokban kellett kifejezniük azokat a gazdasági előnyöket, amelyeket az útépités jelenthetett. Ki kellett mutatniuk a megtérülési időt is, de rengeteg egyéb olyan előny is származott az utak megépítéséből, amit számokkal nem lehetett kifejezni.

A könyvben olvashatunk az útépités sikereiről, de kudarcairól is. Megismerhetjük a sajátrezsis útépités hősközt. Kísérleteztek cementstabilizációval – amely túlságosan drágának bizonyult –, valamint kohósalakkal is. De próbálkoztak előre gyártott vasbetonelemekből szalagút építésével is.

Bizony fontos szempont volt az útépités árának a csökkentése, így jutottak el a meszes stabilizáció gondolatához. 1959 augusztusában a Kisbárapáti-kéri út elején kezdetleges eszközökkel összehoztak egy száz folyó méteres szakaszt. Itt a földút magától elporult porát szállították az úttükröbe, ahol mézsporrrel keverték és a vizet hordókból, slaggal öntötték a keveréshez. Úgy-ahogy a keverék elkészült, de hengerük nem volt. A Közúti Építő

Vállalattól kaptak kölcsön egy vízzel megtölthető, vontatóval mozgatható kezdetleges eszközt. Az út – annak ellenére, hogy a tél és a téli forgalom keményen igénybe vette – sehol nem károsodott, nem bomlott fel. Ebből a primitív körülmények között megépített szakaszról vonták le azt a következtetést, hogy útjaik alapjául alkalmazhatják a meszes stabilizációt, persze vastagabb és tökéletesen lezárt pályával.

A könyv adatainak zárásiáig, 1997-ig, megépült a SEFAG területén 210 kilométer időjárásbiztos út, jórészt az ő közreműködésével. Ez a kaszói erdőben lévő aszfalt burkolatú erdei utakkal Somogyban 260 kilométeres úthálózatot jelent. A 210 kilométer erdei feltáró útból 36 kilométer meszes-, 3 kilométer cementstabilizációval épült, 4 kilométer kapott kohósalak alapot és 2 kilométer hosszú a vasbetonszalag út, ami azt jelenti, hogy 45 kilométer út épült költségcsökkentett útburkolattal.

Józsi Bácsi nyugdíjba vonulása után nagy lendülettel vetette be magát a pályafutása során összegyűjtött bőséges anyagok rendezésébe. Szinte havonta jelentkezett egy-egy újabb „paksamétával”, majd amikor öreg írógépe végleg felmondta a szolgálatot, számítógépet vásárolt, és lemezen hozta be, később már e-mail-en küldte az anyagokat egy végső rendezésre. Írt a háború előtti, -alatti és -utáni egyetemi életről (1942 és 48 között járt az egyetemre), a Selmec-soproni diákszokásokról, pályafutásának vidám és szomorú momentumairól. Ezek az írások – számítógépes sokszorosítás révén – többünknek becses kincs, de eljuttattuk az Egyetem és az OEE könyvtárába, az Erdészeti Múzeumba és több olyan helyre, ahol később esetleg sor kerülhet a kiadásukra. Meggyőződésem, hogy érdekes, szórakoztató és hasznos olvasmányok lehetnek.

Végül álljon itt az a mondat, amellyel Józsi Bácsi a most bemutatott könyvet zárta: *Fogadja ezt a rövid munkát mindenki, aki olvassa az erdőfeltárás iránt elkötelezett szerző hagyatékaként!*

Detrich Miklós

Kiadványaink 3D-s animált megjelenéssel

Nem csak az Erdészeti Egyesületnél, de saját honlapunkon is történtek/történnek változások, amelyek látogatóink számára élvezetesebbé teszik információforrásaink olvasását. Kiadványaink weboldalunkon a jövőben 3D-s, animált, lapozható megjelenéssel érhetőek el összesítetten és tematizált környezetben is.

Elsőként az ősszel elkészült turisztikai kalauz „lapozható” a <http://sefag.hu/kiadvanyok> linken. A jövőben fokozatosan töltjük fel anyagainkat a web-re.

XVIII. Erdők Hete

Az „Erdők Hete” programsorozatot az Országos Erdészeti Egyesület Erdészeti Erdei Iskola Szakosztálya indította útjára 18 éve, ezért a programok alapját az erdei iskolák tananyaga, módszertana adja. A vezetett túrák, terepi foglalkozások, játékos vetélkedők mellett ma már erdei koncert, sportverseny, erdei nyílt nap és különféle akciók is színesítették a kínálatot országsszerte. A rendezvénysorozatra idén szeptember 29. és október 5. között került sor. A SEFAG Zrt. központjának és nyolc erdészeti szakemberei – csatlakozva az országos eseményekhez – számos erdei létesítményben, kisvasúton és erdei iskolában tartott programmal várták Somogyország apraját, nagyját. A korábbi évek gyakorlatának megfelelően a kiemelt célközönség a tanuló ifjúság volt – közel másfél ezer diák ismerkedhetett meg a somogyi erdőgazdálkodás szépségeivel, a közjóléti létesítmények nyújtotta természeti értékekkel és rekreációs lehetőségekkel. Ezeken kívül vetített képes előadás keretében mutattuk be a folyamatban lévő közjóléti fejlesztéseinket, így egybeközött azt is megtudhatták a diákok, hogy mikor vehetik birtokba a Zselici Csillagparkot, vagy a Desedai Kalandparkot.

Szeptember 29-én, a Zselici Erdészeti által biztosított busszal, negyven alsóiskolások utazott a Kardosfai Ökocentrum közelében található Ropolyi-tóhoz, ahol elsősorban a vízi növények és állatok életét figyelhetők meg a nebulók. A Kaposvári Egyetem Gyakorló Általános Iskolájából érkező gyermekek – két csoportra osztva – az erdészek és vadászok munkájába is betekintést kaphattak. Egy erdei séta során az erdőgazdálkodásban használatos közelítő- és fakitermelésnél használatos gépekkel ismerkedtek, de lovas kocscikázás során vadászati ismereteket is szereztek. Nagy érdeklődésre tartott számot a trófea bemutatása, valamint a bemutatott vadászati berendezések. A jó levegőn elköltött ebéd után, játékos sportversenyekkel, ügyességi játékokkal telt a természetben töltött napjuk.

Kaposvári központi programunk helyszínéül – szeptember 30-án – az Együdi Árpád Kulturális Központ és a Takáts Gyula Megyei és Városi Könyvtár szolgált. Összesen 120 alsóiskolások – rotációs alapon – dr. Mosoni László intézményvezető előadásában a „Zselici Csillagpark” objektumról hallhatott, mely 2015 tavaszán nyitja meg kapuit a látogatók előtt. A könyvtár terében erdőgazdálkodási- és növényismereti „órát” tartott Dobos Ildikó közjóléti referens. Tudásukról tesztlap kitöltésével adhattak számot a négy kaposvári iskola alsótagozatos tanulóinak. Interaktív foglalkozás keretében Fogarasi Éva, natúrmondtájs készítővel alma-gesztenyebábut készítettek a gyermekek, amit a nap emlékére haza is vihettek.

A Kaposvári Erdészeti munkatársai a Gyertyánosi parkerdőben várták a Nagyboldogasszony Római Katolikus Gimnázium és Általános Iskola ötven alsó tagozatos tanulóit. A dalolva érkező

gyermekek négy csoportra osztották: egyet – egyet Szalai Károly és Erdősi Gyula kerületvezető erdészek sétára invitáltak a parkerdő területén és „testközelből” ismertették az erdőt és élővilágát. Kiemelt szempont volt, hogy az erdészekben és vadászokban természet őrzőjét, gondozóját lássák a diákok. A másik két csoport Major László és Fülöp Tamás irányításával léggpuska lövészetben, valamint Simon Tamás felügyelete mellett íjászatban mérte össze ügyességét. A legeredményesebbek jutalmat kaptak. Az akadályok leküzdését követően fergeteges focimeccs vette kezdetét. Annyira belefeledkeztek a játékba, hogy alig jutott idő az erdészeti hölgy munkatársai által készített és felkínált finom szendvicsek, tea és gyümölcsök elfogyasztásához.

A Mesztegyői Erdei Vasút programja október 2-án zajlott, közel nyolcvan mesztegyői, nagybajomi és kaposvári iskolások gyer-

mek részvételével. Az egésznapos kirándulás keretében kisvasúttal és gyalogos séttával ellátogattak a Búsvári madármegfigyelő állomásra, ahol Zilahi-Szabó Bence a tó növény- és állatvilágáról me-

sélt. Távcsovel a vízimadarak viselkedését is megfigyelhetők az érdeklődő nebulók. A Kakpusztai végállomáson – növényismereti óra keretében – több növény leveles ágát, termését, büttyjét, kérgét is megvizsgálhatták a gyerme-

kek, majd utána tesztlap kitöltésével bizonyították, hogy mennyire figyeltek a nap folyamán a kísérő erdész szakemberekre.

A Sziagyai Erdészeti Erdei Iskola több napon keresztül zajló eseménysorozattal csatlakozott az országos rendezvénysorozathoz. Több mint száz somogyi kisdíák és természetet szerető felnőttek élvezhette a tanósvény túrákat, melyeken Mihály Bernadett iskolavezető kalauzolta a vendégeket. Itt a résztvevők közvetlenül szerezhettek ismereteket a környék gazdag növény- és állatvilágáról. Erdészek, vadászok meséltek a szakszerű erdő- és vadgazdálkodásról, az erdő közjóléti szerepéről. A négyfős csapatok, 12 állomáshelyen mér-

hették össze tudásukat a nap során elhangzott ismeretekről. A gyönyörű őszi színekben pompázó erdő környezetében sokkal felszabadultabban voltak a gyermekek, akik sorra kitűnően oldották meg a játékos feladatokat is.

A Szántódi Erdészeti erdész-vadász szakemberei – a rendezvénysorozat keretében – túrára kísérték a ságvári-, andocsi- és kisbárapáti iskolásokat, a településük közelében található erdőtümbökben. Az út közben látott számtalan érdekesség mellett az erdő élővilágával, az erdő hármass funkcióival, az erdész-vadász szakemberek munkájával, a faanyag, mint nyersanyag és megújítható energiaforrás jelentőségével, és az erdei viselkedés legfőbb szabályaival ismerkedhettek a fiatalok. A lombos fák alatt elköltött tízórait, vagy uzsonnát követően a természethez kötődő játékos ügyességi- és szellemi vetélkedőkön mérhették össze erejüket egymással a csapatok.

Az Iharosi Erdészeti második osztályos gyermekek látott vendégül az Ágneslaki arborétumban, ahol az erdészek kíséretében közös sétát tettek. A szakemberek meséltek a gyerekeknek az erdész hétköznapi munkájáról, együtt gyűjtötték a terméseket és az őszi színekben pompázó faleveleket. A nap legizgalmasabb része – a halastavi csónakázás – az élményen túl, ismeretszerzésre is alkalmas volt. A picik közelről szemlélhették meg a tó növény- és állatvilágát. A kirándulás zárásaként jól esett az erdei környezetben elfogyasztott finom ebéd a diákoknak.

A Barcsi Erdészeti két naposra tervezett – már hagyó-

mányosnak tekinthető – Erdők Hetei programját a barcsi Dráva Völgye Közép- és Szakiskolával, valamint a DDNPI Közép-Drávai Tájegységgel karöltve tartotta közel ezer, Barcsról, Darányból, Kaposvárról, Pécsről, Rinyaszentkirályról, Szabadszentkirályról, Szigetvárról érkező gyermeknek. A résztvevők 29 csoportot alkottak, s körforgásban, több állomáshelyen, valamennyien megtekintették az erdők rovar-, lepke- és gombákban. Az út közben látott számtalan érdekesség mellett az erdők talajának rejtelmét, Madárhangokkal, madárgyűrűzéssel ismerkedhettek, hallhattak a természetvédelemről, az őshonos állatok tartásáról, a vizek növény- és állatvilágáról. A Barcsi Erdészeti erdészei az erdőgazdálkodás folyamatát mutatták be, kiemelt hangsúlyt fektetve az erdőművelési tevékenység feladataira, a közjólét fontosságára.

Október 3-án, a Marcali Erdészeti által kezelt Gyótopusztai erdei pihenőhely felszáz alsó tagozatos kisdíaktól volt hangos, akik a marcali Mikszáth Kálmán Általános Iskolából érkeztek. A vadászháznál Borosán István igazgató és Szabó Tamás ágazatvezető köszöntötte a gyer-

mekeket és kísérő tanáraikat. Interaktív erdei foglalkozás keretében a szakemberek az erdei életközösségről, az erdész és vadász munkájáról meséltek, miközben a diákok érdekesebbnél érdekesebb kérdéseket tettek fel. Az erdei tanósvényen tett rövid séta során felfedezhették a környék növény- és állatvilágát. Nagy érdeklődésre tartott számot a trófea-bemutató is, miközben Somogy megye vadászható vadfajairól hallhatunk ismertetőt. Az élménydús nap végén az alma és Túró Rudi elfogyasztása is jobban esett a szabad természeti környezetben.

Az oktatási intézmények folyamatos érdeklődésének, valamint az elhivatott erdész és vadász kollegáknak köszönhetően azt tapasztalhatjuk, hogy a fenti eseményekhez hasonló tevékenységünkre nem csak kizárólag az őszi

Erdők Hetén van érdeklődés. Folyamatos az igény arra, hogy az óvodák, iskolák a tavaszi- és őszi kirándulásait, rendhagyó környezetismereti óráikat erdei környezetben, közjóléti létesítményekben, szakemberek társaságában tarthassák meg. Igyekszünk minden elvárásnak eleget tenni, ennek érdekében létesültek/létesülnek a közjóléti beruházásaink, melyeket az év minden napján szeretnénk érdekes programokkal kihasználni. Nem csak Erdők Hetén, hanem egész évben szeretettel várjuk valamennyi természetet szerető érdeklődőt a SEFAG Zrt. közjóléti létesítményeiben szervezett programokon!

Dobos Ildikó
közjóléti referens

Sefagosok a jubileumi műsorban Négy évtized híreiből...

A Somogy Táncegyüttes idén ünnepelte alapításának 65. jubileumát. A nagy múltú, nemzetközileg is magas szinten jegyzett együttes november 15-én és 16-án tartotta emlékműsorát az Együd Árpád Művelődési Központban – amelyet, tekintettel a nagy érdeklődésre december közepén meg kellett ismételnünk.

A '80-as évek generációjában láthattuk a színpadon *Simon Tamás* fővadász, *Puskás Zoltán* igazgató és *Merczel István* osztályvezető kollégánkat. Két műsorszámban szerepeltek: az 1983-ban készített „Szatmári táncok” koreográfiában és az újonnan, e jeles alkalomra színpadra állított „Milyen jó...” című darabban. Gratulálunk az előadás sikeréhez és természetesen a születésnaphoz!

Az előadás a Kaposvár Most internetes portál videó felvételei között megtekinthető: http://kaposvarmost.hu/video/kaposvar-most/2014/11/17/somogy-tancegyuttas-65-tancok-a-multbol_14282.html

Erdészettörténeti Közlemények – digitálisan

Az Országos Széchényi Könyvtár, a Magyar Elektronikus Könyvtár Egyesület, valamint az Országos Erdészeti Egyesület közös rendezvényen mutatta be az Erdészettörténeti Közlemények digitális archívumát. Lomniczi Gergely, az OEE főtítokára arról számolt be, hogy a második legrégebb, folyamatosan megjelenő magyar folyóirat, az Erdészeti Lapok 120 ezer oldalának digitalizálása sikeres volt, ezen felbuzdulva határozta az Erdészettörténeti Közlemények digitalizálásáról, amely 18 ezer oldalt jelentett.

Dr. Tüske László, a Széchényi Könyvtár főigazgatója köszöntőjében Shakespeare Macbeth drámájából idézett, hogy egy jóslat szerint „Macbeth uralma addig tart, amíg a birnami erdő a várához nem megy”. Az erdő elindult a vár felé, de a könyvtár felé is, visszafelé pedig az az üzenet, hogy a digitális technikával védjük, őrizzük az erdőt a papírfogyasztástól.

A bemutatón *Nagy László*, az Erdészeti Lapok főszerkesztője elmondta, hogy az Erdészeti Lapok a 120 ezer oldalal a legnagyobb tematikus, nyilvános egység a magyar weben. Két web felület, kéttípusú adatbázis állomány jött létre. Világviszonylatban is jelentős ez a magyar nyelvű projekt. Az Erdészeti Lapok másfél évszázados múltjával, a jelenben és a jövőben is az erdész szakmát, az egyesületi tagságot szolgálja, mint az egyesület életének közlönye, és mint az egyetlen hazai nyomtatott erdészszakmai – havonta megjelenő – folyóirat.

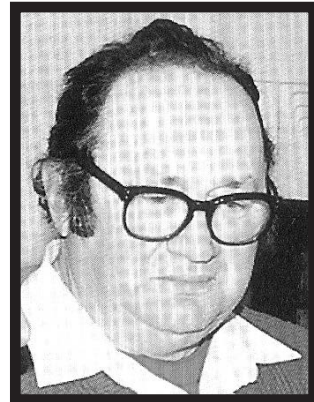
Dr. Oroszi Sándor, az Erdészettörténeti Közlemények szerkesztője, „Az Erdészettörténeti Közlemények a magyar erdészettörténeti kutatások szakperiodikája” című előadásában megemlékezett arról, hogy az Erdészettörténeti Szakosztály tavaly volt ötven éves. A Szakosztály gondozásában 1965. óta jelenik meg az Erdészettörténeti Közlemények kiadvány, me-

lyet többnyire a szakosztály tagjai írnak és *dr. Oroszi Sándor* a szakosztály elnöke szerkeszt. Kezdetben az írásokat, de még a lektorálást is engedélyeztetni kellett. A rendszerváltást követően egyszerűsödött a megjelenés, nem kellett már engedély, viszont sokszor nehéz volt a megjelenés anyagi bázisát előteremteni.

A kiadványok az Egyesület, és támogatók pénzügyi finanszírozásában kerülnek kiadásra. 2013-ig 108 kötet jelent meg. Közülük nem egy már nem érhető el. Egyebek között ez indokolta a kiadványok digitalizálását.

Ipacs Eszter, az Országos Széchényi Könyvtár munkatársa elmondta, hogy az Erdészeti Lapokkal való tízéves digitális együttműködés után került sor az Erdészettörténeti Közlemények 18223 oldalának digitalizálására. Ennek köszönhetően a digitalizált anyag néhány másodperces kattintással elérhető, míg egy könyv keresése 40-50 percet is igényelhet. A terjedést segíti a világháló, a MATARKA, és az EPA, segítségükkel külön lehet keresni az Erdészeti Lapokra és az Erdészettörténeti Közleményekre.

Az Erdészettörténeti Közlemények elérhetőek az OSZK EPA archívumában: <http://epa.oszk.hu/02400/02451/>, valamint az EHM keresőben: <http://ehm.ek.szte.hu/ehm?p=0>

Pap Zoltán 1932 – 2014

erdőmérnök
ny. erdészvezető

Pap Zoltán az Alföld szívében, Dévaványán született dolgozó, paraszti családban 1932. június 14-én. Édesapját korán elvesztette, aki 1945-ben fogságban hunyt el. Édesanyjuk a három testvér nagy nehézségek árán nevelte. Áldozatos munkáját bizonyítja, hogy mindhárom gyermek diplomát szerzett. Persze ez nem diadalút volt, hanem sok kitérővel, nehézségek árán sikerült csak elérni.

Zoltán először a bognár mesterséget tanulta ki, és egy évig szerzett szakmájában dolgozott. A tanulás utáni igénye, valamint kiváló képességei azonban lehetővé tették, hogy a sikeres szakérettségi vizsga letétele után 1952-ben megkezdje tanulmányait az Erdőmérnöki Főiskolán, ahol 1959-ben diplomát szerzett.

A főiskolai évek sem voltak egyszerűek – tartogattak boldogságot és nehéz döntéseket egyaránt. A boldogság egy sűrű tartó házasság volt, melyet 1956. augusztus 18-án kötöttek.

Részt vett a „kópházi csatában”, mely után évfolyamtársaival Ausztriába menekült. A hazája iránti szeretete, felesége iránti hűsége miatt azonban egy hónap után visszatért és 1957-ben befejezve tanulmányait, megszerzte erdőmérnöki diplomáját.

Friss diplomásként a Ladi Erdészeti műszaki vezetője lett, majd két év után az Alföld több erdőgazdaságánál töltött be különféle szakmai beosztásokat. 1964-ben visszatért Somogyba – immár véglegesen. Először műszaki vezető volt, majd 1966-ban kinevezték a Berzencei Erdészeti vezetőjévé. E beosztását az erdészeti átszervezés miatti megszűnéséig, 1983-ig töltötte be. Ezután 1989-ben bekövetkezett nyugdíjazásáig a Nagyatádi Erdészeti ágazatvezetőjeként dolgozott.

1957-ben lánya, 1960-ban pedig fia született. Mint ahogy őrára édesanyja, úgy ők feleségével az áldozatokat vállalva a gyerekeik kezébe is diplomát adtak: lánya, Ildikó pedagógus lett, a természet tisztelőt, az erdő szeretetét pedig Zoltán fiára – mint erdőmérnökre – hagyta.

Kiemelkedő szakmai munkáját számos kitüntetés bizonyította. A legfőbb bizonyíték viszont azon erdők sora, melyek az ő irányítása alatt váltak olyanná, amely ma is jó példaként állítható az utódok elé. Szakmai munkája mellett azonban egykori munkatársai kiemelkedő humánusát is nagyra értékelték.

Szerető felesége, gyermekei, négy unokája és egy dédunokája mellett egykori kollégái is fájó szívvel búcsúztak tőle.

Emlékét megőrizzük!

A Gazdasági Híradó 1974. októberi lapszámában *Erdei vasút Mesztegyőn* címmel, *Lengyel Imre* nyugdíjas vasúti felügyelő írása jelent meg: ... a vasúti és közúti forgalom gazdaságossági felmérése mérlegen van. Sajnos a mérleg elég sok esetben a vasút oldalán süllyedést mutat... A vasútüzemnek 8-10 ezer tonna anyagot kell szállítani, hogy gazdaságosan üzemelhesen. Sajnos sok esetben úgy látjuk, hogy a vetélkedés a vontatók javára dől el. Ugyanis előfordul, hogy az erdei vasutunkkal párhuzamosan haladó erdei út járhatatlanul felázik, a vontató nem adja fel, a küzdelmet, hanem fordít a kormánykeréken, és útját folytatja a vasúti pályatesten.

Napjainkban, amikor az erdei turizmust, kirándulást, hétvégi pihenést kívánatos fejleszteni, az erdei vasút szerepe is előtérbe kerül. Ebben a mesztegyői vasútüzem is tevékenyen részt kíván venni. A cél érdekében a környékbeli iskolákkal már korábban felvettük a kapcsolatot, hogy vasútüzemünkkel iskolai kirándulásokat rendezzenek...

A vasút vonalvezetése rendkívül változatos. Déli irányban mezőségen halad át, majd délkeleti irányba kanyarodva változatos erdőállomány alatt, halastavak mellett haladva éri el Felsőok végállomást.

♦ ♦ ♦

Az 1984. 4. lapszámában megjelent cikk szerint: *Gazdaságunk jövedelemtermelő képességének megtartása hatékony és gyelmezett munkát kíván mindenkítől* címen, *Szálinger Ferenc* gazdasági igazgató tollából. *Gazdaságunk az ágazati elvárásoknak megfelelően 1984. évi gazdálkodási célkitűzéseit a külső piaci és közgazdasági feltételekkel összhangban a tőkés export fokozására, a hatékonyság növelésére, a költségtakarékosság előtérbe helyezésére, valamint a faipari választékszerkezet gazdaságosságának fokozására irányítottuk...*

Ismeretes, hogy a jövő évtől módosul a közgazdasági szabályozó rendszer, amely minden kollektíva elé szigorú követelményeket állít...

Gazdaságunk helyzete – az előzetes számítások szerint –, a másodlagos faipari értékesítés termelési adója következtében kedvezőtlen lesz, várhatóan fejlesztési pénzforrásunk beszűkül. A szabályozórendszer ösztönöz az eszközökkel és munkaerővel való takarékos gazdálkodásra. Ennek megvalósítására az egyéni keresetek korlátjainak – részleges – feloldását biztosítja...

♦ ♦ ♦

Az 1994. decemberi lapszámában rövid tájékoztatás jelent meg *Átalakulás Csurgón* címmel.

Az ÁV Rt.-vel folytatott, több mint egyéves tárgyalások eredményeképpen lezárult a csurgói gyáregység szervezeti formájának kialakítása. 1994. október 1-jétől a SEFAG Rt. egyszemélyes korlátolt felelősségű társaságként működik tovább.

Az új szervezet neve *Csurgói Faipari Kft.*, ügyvezető igazgatója *Honfi Ferenc*.

Ugyanebben a számban a Hírek között olvashattuk, hogy *A Kaposvári Erdőfelügyelőség és a SEFAG Rt.* 1994. november 11-én a magánerdő-tulajdonosok részére a magánerdő-gazdálkodás jogi, technológiai, kereskedelmi és műszaki feladatainak ellátásához nyújtott segítségként szakmai bemutatóval egybekötött tájékoztató képzést szervezett...

♦ ♦ ♦

A 2004. 4. számban jelent meg *Detrich Miklós* cikke *A gyapjaspille kártétele és kommunikálása* címen. A gyapjaspille 2004. évi hatalmas kártétele felborzolta a kedélyeket a szakmában és különösen a szakmán kívül. Túlzásoktól sem mentes, gyakran az erdészeket, erdőkezelőket felelőssé tevő nyilatkozatok hangzottak el a sajtóban. A szakma – talán kissé megkésve – a kommunikáció javításában, a tények bemutatásában látta/látja a közhangulat „helyreállítását”. Több fórum is foglalkozott az utóbbi évtizedek legnagyobb, de ciklikusan visszatérő fertőzésével.

...szakmai konferenciát rendeztek a Megyeházán. Az október 8-án tartott, „A gyapjaspille kártétele és a védekezés lehetőségei Somogyban” című rendezvényen a szakembereken kívül megjelentek a veszélyeztetett térségek polgármesterei is...

Válogatta (szemezgette): *Detrich Miklós*

Erdőkerülő

A SEFAG ERDÉSZETI ÉS FAIPARI ZRT. TÁRSASÁGI ÉS KÖZLETTI LAPJA

Kiadja a SEFAG Erdészeti és Faipari Zrt.
7400 Kaposvár, Bajcsy-Zs. u. 21. Telefon: 82/505-170, Fax: 82/505-133
E-mail: marketing@sefag.hu • www.sefag.hu
A szerkesztőbizottság vezetője: DETRICH MIKLÓS
A szerkesztőbizottság tagjai: Bálint László (Központ),
Ihárosi Péter (Központ), Kovács László (Központ), Merczel István (Központ),
dr. Takács László (Központ), Pintér Ottó (Zselic)
Felelős kiadó: Barkóczy István vezérigazgató
Készítette a Somogy Design Kft. Felelős vezető: Csere Tamás ügyvezető